

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/98

URBROJ: 65-24-7

Zagreb, 28. studenoga 2024.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o minimalnoj plaći***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 28. studenoga 2024. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-01/63

URBROJ: 50301-05/14-24-9

Zagreb, 28. studenoga 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o minimalnoj plaći

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o minimalnoj plaći.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njezinoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnike Ivana Vidiša, Mariju Pletikosu, Margaretu Mađerić i Marinka Lukendu.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MINIMALNOJ PLAĆI

Članak 1.

U Zakonu o minimalnoj plaći („Narodne novine“, br. 118/18. i 120/21.), iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji (SL L 275/33, 25.10.2022.).“.

Članak 2.

U članku 6. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ministar će, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima i posvećujući posebnu pozornost djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, imajući u vidu povećanje udjela bruto minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflaciju odnosno promjene u kupovnoj moći minimalne plaće, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, kretanje produktivnosti te ukupno stanje gospodarstva, predložiti Vladi Republike Hrvatske visinu minimalne plaće.“.

Članak 3.

Iza članka 7. dodaje se članak 7.a koji glasi:

„Članak 7.a

Ministarstvo nadležno za rad će svake druge godine prije 1. listopada izvještajne godine dostaviti Europskoj komisiji dostupne statističke podatke odnosno informacije o stopi i razvoju obuhvata kolektivnog pregovaranja te razini zakonske minimalne plaće i udjelu radnika koji su njom obuhvaćeni.“.

Članak 4.

Članak 8. briše se.

Članak 5.

U članku 10. stavku 1. riječi: “60.000,00 do 100.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: “7.960,00 do 13.270,00 eura“.

U stavku 2. riječi: “7000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: “920,00 do 1.320,00 eura“.

U stavku 3. riječi: “7000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: “920,00 do 1.320,00 eura“.

Članak 6.

Prva izvještajna godina i obveza dostave podataka iz članka 3. ovoga Zakona započinje 1. listopada 2025.

Članak 7.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2025.

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Minimalna plaća, po definiciji, je plaća koja se kao takva uređuje zakonom ili kolektivnim ugovorom te predstavlja jedan od alata u borbi protiv siromaštva zaposlenih.

U Republici Hrvatskoj minimalna plaća uređena je Zakonom o minimalnoj plaći („Narodne novine“, br. 118/18. i 120/21.; u daljnjem tekstu: Zakon). Tim Zakonom uređuje se način i rokovi utvrđivanja iznosa minimalne plaće, način određivanja minimalne plaće radnika i utvrđivanja minimalnih povećanja plaće po pojedinim zakonskim osnovama te provedba nadzora nad primjenom Zakona.

Minimalna plaća određena je kao najniži mjesečni iznos bruto plaće koja se radniku isplaćuje za rad u punom radnom vremenu. No minimalnom plaćom smatra se i najmanji iznos mjesečne bruto plaće prema složenosti poslova za puno radno vrijeme ugovoren kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena na temelju općeg propisa o radu na sve poslodavce i radnike u Republici Hrvatskoj. U iznos minimalne plaće na temelju Zakona ne ubrajaju se povećanja plaće s osnove prekovremenog rada, otežanih uvjeta rada, noćnog rada i rada nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, čime je određen broj i vrste dodataka koji nisu dio minimalne plaće, već se obračunavaju na minimalnu plaću. Nadalje, za prekovremeni, noćni rad te rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, radnik u djelatnosti u kojoj je proširena primjena kolektivnog ugovora ima pravo na povećanje plaće najmanje u visini utvrđenoj takvim kolektivnim ugovorom.

Izradi ovoga zakonskog prijedloga pristupilo se prvenstveno zbog donošenja Direktive (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji, a koju su države članice do 15. studenoga 2024. dužne preuzeti u nacionalno zakonodavstvo. Pitanje minimalne plaće nalazi se u nadležnosti država članica te u ovom području Europska unija (u daljnjem tekstu: EU) ima potpornu i komplementarnu ulogu, no ovom se Direktivom doprinosi ostvarenju ciljeva Europskog stupa socijalnih prava.

Stoga cilj Direktive nije usklađivanje visine minimalne plaće na području cijele EU niti uspostavljanje jedinstvene metode za njeno određivanje, već poticanje određivanja primjerenog iznosa minimalnih plaća u zemljama članicama, uz povećanje pokrivenosti radnika kolektivnim ugovorima, kojima poslodavci i sindikati autonomno ugovaraju plaće. Direktivom se određuje okvir primjerenih minimalnih plaća u zemljama u kojima su one zakonom propisane, dok ih zemlje koje nemaju propisane minimalne plaće nisu prisiljene uvesti.

Adekvatnim iznosom minimalne plaće koja se smatra primjerenom smatrao bi se iznos od najmanje 50 % bruto prosječne plaće odnosno 60 % bruto medijalne plaće u državi članici.

Države članice koje imaju zakonom određene iznose minimalne plaće, u koje pripada i Republika Hrvatska, trebaju uspostaviti određene postupke kojima bi osigurale primjerenost minimalnih plaća, zbog postizanja pristojnog životnog standarda, smanjenja opasnosti od siromaštva zaposlenih, no najslabije plaćenih i najmanje zaštićenih radnika te promicanja socijalne kohezije, uzlazne socijalne konvergencije i smanjenja razlike u plaćama na temelju spola. Pri tome bi trebale upotrebljavati kriterije koji uključuju najmanje sljedeće: kupovnu moć zakonskih minimalnih plaća uzimajući u obzir troškove života, opću razinu plaća, njihov rast i njihovu distribuciju, dugoročne nacionalne razine i kretanja produktivnosti, kao i koristiti

indikativne referentne vrijednosti za procjenu primjerenosti zakonske minimalne plaće. U tu svrhu mogu upotrebljavati indikativne referentne vrijednosti koje se uobičajeno koriste na međunarodnoj razini, kao što su 60 % medijana bruto plaće i 50 % prosječne bruto plaće, i / ili indikativne referentne vrijednosti koje se upotrebljavaju na nacionalnoj razini. Naime, prag rizika od siromaštva postavljen je na 60 % od srednje vrijednosti (medijana) ekvivalentnoga raspoloživog dohotka svih osoba te se koristi kao međunarodno priznata indikativna referentna vrijednost u službenoj statistici koju vodi Državni zavod za statistiku. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, stopa rizika od siromaštva definirana je kao postotak osoba koje imaju raspoloživi ekvivalentni dohodak ispod praga rizika od siromaštva. Stopa rizika od siromaštva ne pokazuje koliko je osoba stvarno siromašno, nego koliko njih ima dohodak ispod praga rizika od siromaštva.

Države članice bi nadalje trebale, ako (kao Republika Hrvatska) ne upotrebljavaju mehanizam automatske indeksacije, određivati odnosno ažurirati iznos minimalne plaće najkasnije svake dvije godine, uz uključivanje socijalnih partnera, odrediti jedno ili više savjetodavnih tijela za savjetovanje, a radnicima omogućiti djelotvoran pristup postojećoj zaštiti svojih prava. Ta zaštita zahtijeva djelotvorne, proporcionalne i nediskriminirajuće kontrole i inspekcije te jačanje kapaciteta za nadzor i kažnjavanje nepoštovanja propisa.

U odnosu na predmetnu Direktivu, hrvatsko zakonodavstvo već u značajnoj mjeri sadrži odgovarajuća rješenja te je u tom smislu već u visokom stupnju usklađeno sa zahtjevima ove Direktive.

Naime, važećim propisima, odnosno Zakonom o minimalnoj plaći („Narodne novine“, broj 118/18.), na snazi od 1. siječnja 2019., te Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o minimalnoj plaći („Narodne novine“, broj 120/21.), na snazi od 1. prosinca 2021., propisano je da:

- visinu minimalne plaće za svaku sljedeću kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad

- minimalna plaća ne može se utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu

- vezano uz provedbu postupka predlaganja visine minimalne plaće za iduću kalendarsku godinu, ministar nadležan za rad predlaže iznos minimalne plaće nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima, pri tomu vodeći računa o sljedećim parametrima: udjelu minimalne plaće u prosječnoj brutoplaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflaciji, kretanju plaća, kretanju nezaposlenosti i zaposlenosti, demografskim kretanjima te ukupnom stanju gospodarstva, pri tomu posebnu pozornost posvećujući djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih

- redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima u pravilu se održavaju u rujnu i listopadu

- praćenje i analizu kretanja minimalne plaće vrši stručno povjerenstvo, u čijem su sastavu, osim predstavnika ministarstva nadležnog za rad, dva predstavnika udruga sindikata više razine, dva predstavnika udruge poslodavaca više razine, tri predstavnika akademske zajednice (ekonomskih stručnjaka u relevantnom području) i jedan predstavnik Državnog zavoda za statistiku

- nije dopušten sporazum poslodavca i radnika o odricanju od prava na isplatu minimalne plaće

- postoji obveza suradnje nadzornih tijela iz područja rada i zapošljavanja i poreza te mogućnost obavljanja zajedničkih nadzora.

Postupajući na temelju navedenih zakonskih odredbi i nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima, ministar nadležan za rad je predložio Vladi Republike Hrvatske iznos minimalne plaće za 2024. godinu utvrđen na temelju stručne preporuke Povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće, a koje je razmotrilo sve zakonske parametre koje treba uzeti u obzir, te se Uredbom o visini minimalne plaće za 2024. godinu visina minimalne plaće za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2024. utvrđuje u bruto iznosu od 840,00 eura. U odnosu na 2016., kada je ista iznosila 414,00 eura, to je povećanje bruto plaće za 103 posto. Time udio minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj od siječnja do srpnja 2023. iznosi 54,12 posto, a udio u bruto medijalnoj plaći za srpanj 2023. 63,40 posto.

Uspoređujući s prethodnim razdobljima, primjerice, udio minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj od siječnja do srpnja 2022. godine iznosio je 51,32 posto. U razdoblju nakon rasprave o Prijedlogu zakona u prvom čitanju do ovog Konačnog prijedloga zakona, Vlada Republike Hrvatske utvrdila je Uredbom o visini minimalne plaće za 2025. godinu daljnje povećanje iznosa minimalne plaće za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2025., u bruto iznosu od 970,00 eura, što je uvećanje od 130,00 eura odnosno 15,48 posto u odnosu na 2024. godinu, a u odnosu na 2016. povećanje od 134,30 posto.

Time će udio minimalne plaće u prosječnoj mjesečnoj bruto plaći isplaćenoj u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj od siječnja do srpnja 2024. godine iznositi 54,10 posto, a udio u bruto medijalnoj plaći za srpanj 2024. godine će iznositi 63,11 posto, što ukazuje da se trend rasta minimalne plaće i dalje nastavlja.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Ovim Konačnim prijedlogom zakona hrvatsko zakonodavstvo usklađuje se s Direktivom (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji. Budući da je hrvatsko zakonodavstvo u visokom stupnju već usklađeno sa zahtjevima ove Direktive, odnosno u značajnoj mjeri sadrži odgovarajuća rješenja, predlažu se izmjene i dopune važećeg Zakona o minimalnoj plaći u manjem opsegu. Također se dodatno poboljšavaju neka rješenja već sadržana u temeljnom zakonu.

Pitanja koja se uređuju ovim Konačnim prijedlogom zakona su:

- već propisanim parametrima koje, slijedom članka 6. Zakona, ministar za rad uzima u obzir prije predlaganja iznosa minimalne plaće, dodaju se dva dodatna parametra koje se tom prilikom treba razmotriti, a to su: kretanje produktivnosti te promjene u kupovnoj moći minimalne plaće. Tako se omogućuje da se prijedlog iznosa minimalne plaće osniva na kvalitetnoj, stručnoj i sveobuhvatnoj podlozi, koja uvažava i odražava opći gospodarski kontekst, a što će pozitivno utjecati na određivanje iznosa minimalne plaće koji se može smatrati primjerenim u konkretnim gospodarskim okvirima, kao i da postupak predlaganja visine minimalne plaće postane još precizniji i transparentniji

- predlaže se brisanje odredbe članka 8. važećeg Zakona, koja je omogućavala da poslodavci i radnici u kolektivnom ugovoru mogu ugovoriti iznos manji od zakonom, odnosno uredbom propisane minimalne plaće, no ta se mogućnost u dugogodišnjoj praksi sklapanja kolektivnih ugovora nije koristila te se pokazuje nesvrshodnom, osobito u gospodarskim okolnostima stalnog rasta svih plaća, pa i minimalne plaće, stoga ta odredba kao takva ne ispunjava cilj i treba je brisati
- prekršajne odredbe usklađuju se sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine, br. 57/22. i 88/22.”), budući da su iznosi novčanih kazni za prekršaje izraženi u kunama pa se isti zamjenjuju iznosima izraženima u euru
- utvrđuje se obveza dostavljanja Europskoj komisiji dostupnih statističkih podataka i informacija koji se tiču kolektivnih ugovora i zakonske minimalne plaće.

III. OBRAZLOŽENJA ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom uređuje se preuzimanje Direktive (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji u pravni poredak Republike Hrvatske.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se dosadašnji članak 6. stavak 3. važećeg Zakona o minimalnoj plaći, na način da se, uz već propisane parametre (udio bruto minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflacija, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, ukupno stanje gospodarstva), a koje ministar nadležan za rad treba imati u vidu prilikom predlaganja Vladi Republike Hrvatske iznosa minimalne plaće u slijedećoj godini, dodaju dva nova, na temelju Direktive (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji. Novi parametri koji će se, uz već propisane, razmatrati prije predlaganja iznosa minimalne plaće su: kretanje produktivnosti i promjene u kupovnoj moći minimalne plaće. Također se bolje oblikuje izričaj istoga članka.

Uz članak 3.

Ovim člankom dodaje se članak 7a, kojim se uređuje periodička obveza dostave Europskoj komisiji dostupnih statističkih podataka i informacija vezanih uz kolektivne ugovore te zakonsku minimalnu plaću.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređuje se brisanje članka 8. važećeg Zakona o minimalnoj plaći, a kojim se propisuje da se, iznimno, kolektivnim ugovorom može se ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom Vlade Republike Hrvatske, s tim da na taj način ugovoren iznos minimalne plaće ne može biti manji od devedeset pet posto iznosa propisanog uredbom.

Uz članak 5.

Ovim člankom usklađuju se prekršajne odredbe sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine, broj 57/2022. i 88/2022.”) s obzirom da iste

sadrže iznose novčanih kazni za prekršaje izražene u kunama, pa se iznosi novčanih kazni utvrđeni člankom 10. Zakona o minimalnoj plaći („Narodne novine, br. 118/2018. i 120/2021.) izraženi u kunama, zamjenjuju iznosima izraženima u euru.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se početak prve izvještajne godine i obveza prve dostave podataka Komisiji od 1. listopada 2025.

Uz članak 7.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu Zakona te obveza objave Zakona u Narodnim novinama.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Nakon rasprave o Prijedlogu zakona na radnim tijelima Hrvatskoga sabora, kao i rasprave održane 23. listopada 2024. u okviru zasjedanja 3. sjednice Hrvatskoga sabora te u skladu sa Zaključkom Hrvatskoga sabora, KLASE: 022/02/24-9/98 od 25. listopada 2024., kojim je prihvaćen Prijedlog zakona, predlagatelj je, imajući u vidu sve primjedbe, prijedloge i mišljenja Hrvatskoga sabora, pripremio Konačni prijedlog zakona, koji se od Prijedloga zakona razlikuje u sljedećem:

Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora

Slijedom primjedbe Odbora za zakonodavstvo, u Konačnom prijedlogu zakona u skladu s Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski Sabor, dorađena je odredba članka 5. Prijedloga zakona, na način da je postala odredba članka 3. ovoga Konačnog prijedloga. Također je u čl. 6. propisano da obveza dostave podataka iz članka 3. ovoga Zakona i prva izvještajna godina započinje 1. listopada 2025.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Tijekom saborske rasprave, zajednička primjedba iznesena u pojedinačnim raspravama (zastupnik Ivan Račan, zastupnik Marin Miletić, zastupnica Jelena Miloš te u svim izlaganjima u ime pojedinačnog Kluba zastupnika (Klub zastupnika SDP-a, Klub zastupnika Mosta, Klub zastupnika HSS-a, Glas-a i DOSIP-a, Klub zastupnika Možemo!, Klub zastupnika Centra i Nezavisne platforme Sjevera), odnosila se na to da bi zakonom uređena minimalna plaća trebala biti usklađena s realnim troškovima života te da se ne može smatrati dostojanstvenom plaćom.

Po definiciji, dostojanstvena plaća je ona koja omogućuje zadovoljavanje osnovnih potreba radnika i njegove obitelji, uključujući hranu, odjeću, stanovanje, javni prijevoz, komunalije i telekomunikacije, obrazovanje, slobodno vrijeme i kulturu, adekvatnu zdravstvenu zaštitu, troškove higijene i odmor (jednotjedni put unutar zemlje). Nastavno, Klub zastupnika SDP-a i Klub zastupnika Mosta smatraju da je potrebno uvesti automatsku indeksaciju plaće, koju kao metodu utvrđivanja minimalne plaće koristi pet država članica, a Klub zastupnika Možemo! ističe da minimalnu plaću treba računati prema košarici troškova života (kako se računa dostojanstvena plaća) i to prema jasnoj i transparentnoj formuli, da je treba usklađivati dva puta godišnje kao i mirovine te da je potrebno donijeti akcijski plan za povećanje pokrivenosti kolektivnim ugovorima.

U pojedinačnoj raspravi, zastupnik Ivan Račan te nastavno, Klub zastupnika SDP-a, također su mišljenja da su indikatori primjerene plaće neadekvatni, s obzirom da su i prosječna i medijalna plaća u Republici Hrvatskoj među najnižima u Europi te da ovom prijedlogu nedostaju odredbe o kolektivnom pregovaranju, adresiranje nadzora i inspekcija, u koje treba uključiti i sindikate.

Klub zastupnika Mosta, zastupnik Ivan Ledenko, napominje da zakonom utvrđena minimalna plaća ne bi smjela biti oporezovana odnosno ulaziti u porezne škarre, stoga treba povećavati poreznu osnovicu paralelno s minimalnom plaćom.

Navedene primjedbe, prijedloge i mišljenja, predlagatelj ne može prihvatiti zbog sljedećih razloga:

Institut minimalne plaće, po definiciji, je minimalna plaća koja se kao takva uređuje zakonom ili kolektivnim ugovorom. U EU, zakonom ili drugim aktom vlasti uređenu minimalnu plaću od 27 država članica imaju 22 države članice. Ostalih pet država članica minimalnu plaću uređuje kolektivnim ugovorima. Prema izvješćima Eurofounda, vezano uz utvrđivanje zakonske minimalne plaće, pretežna većina država članica EU ne koristi mehanizam automatske indeksacije, već najveću grupu čine države koje za utvrđivanje zakonske minimalne plaće koriste opća tripartitna tijela kojima je povjereno obavljanje redovitih konzultacija sa socijalnim partnerima, što uključuje savjetovanje u vezi s nacionalnim minimalnim plaćama.

Druga najveća skupina država članica s nacionalnim zakonskim minimalnim plaćama osnovala je stručne skupine ili neki oblik povjerenstva za minimalne plaće, uz sudjelovanje socijalnih partnera, ili bez njihovog uključivanja.

Toj grupi pripada i Republika Hrvatska, uz Njemačku, Francusku, Irsku, Grčku, Maltu i Cipar. Predlagatelj napominje da dosadašnje zakonsko rješenje prati prevladavajući model koji koristi 17 država članica EU. Stoga su u sastavu stručnog Povjerenstva koje prati i analizira kretanja minimalne plaće na bazi službenih podataka, dva predstavnika udruga sindikata više razine, dva predstavnika udruge poslodavaca više razine, tri predstavnika akademske zajednice (ekonomskih stručnjaka u relevantnom području), jedan predstavnik Državnog zavoda za statistiku te predstavnik ministarstva nadležnog za rad.

U pet preostalih država EU, a koje koriste automatsku indeksaciju prema formuli, i dalje postoji određeni prostor u kojem se može odstupiti od takvog pristupa te razmotriti i druge faktore koji utječu na plaće u pojedinoj godini za koju se utvrđuje minimalna plaća. Naime, značaj parametara koji se razmatraju prilikom utvrđivanja minimalne plaće može se razlikovati

od godine do godine pa to ukazuje da su i te države prepoznale potrebu mogućnosti postojanja određene prilagodbe konkretnom gospodarskom okviru izvan automatske indeksacije.

Tako je, prilikom utvrđivanja minimalne plaće za 2024., najčešći parametar koji se razmatrao (u 14 od 22 države članice pa i u Republici Hrvatskoj) bila inflacija, odnosno kretanje cijena, koje po prirodi stvari inkorporira promjene u kupovnoj moći minimalne plaće.

Drugi po redu su bili parametri specifični za pojedinu državu, primjerice kretanje produktivnosti kao jedan od makroekonomskih parametara ili nezaposlenost kao jedan od parametara praćenja tržišta rada.

Treći najčešće promatrani parametar (u osam država članica), bila je visina minimalne plaće u odnosu na prosječnu odnosno medijalnu plaću.

Predlagatelj ističe da, što se tiče Republike Hrvatske, u članku 6. važećeg Zakona o minimalnoj plaći, lista parametara koju od 2021. Povjerenstvo za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće razmatra kao stručno tijelo te na osnovu njih izrađuje stručnu preporuku za ministra rada, već sadrži sve gore opisane parametre (udio bruto minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflacija, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, ukupno stanje gospodarstva), koje u manjem ili većem opsegu primjenjuje 17 država članica, osim pet država.

Predlagatelj napominje i da Republika Hrvatska, i službena statistika čiji je nositelj Državni zavod za statistiku, kao indikativnu referentnu vrijednost već koristi međunarodno priznati kriterij kojim se mjeri opasnost od siromaštva, od 60% medijana bruto plaće i 50% prosječne bruto plaće, a koji je utvrđen u Direktivi kao najmanji iznos primjerene zakonske minimalne plaće. Ovim izmjenama i dopunama Zakona, u cilju omogućavanja što boljih uvjeta za utvrđivanje primjerene zakonske minimalne plaće, predlagatelj predlaže proširivanje liste parametara koji će se, uz već propisane, razmatrati prije predlaganja iznosa minimalne plaće - kretanje produktivnosti i promjene u kupovnoj moći minimalne plaće. Svi navedeni parametri osnivaju se na međunarodno utvrđenim metodama vođenja podataka i statistike i njihovo uključivanje u gospodarski okvir koji se razmatra u cjelini, dodatno će utjecati na utvrđivanje minimalne plaće primjerene za konkretne gospodarske okolnosti i trendove razvoja gospodarstva i produktivnosti.

Nadalje, što se tiče kupovne moći zakonske minimalne plaće u razdoblju od siječnja 2023. i siječnja 2024., prema podacima Eurofounda odnosno Eurostata, kupovna moć zakonskih minimalnih plaća poboljšana je u svim državama EU, osim u Francuskoj, gdje se nije mijenjala. Minimalne su plaće realno porasle za više od 10 posto u pet zemalja, među kojima se nalazi i Republika Hrvatska (uz Poljsku, Bugarsku, Latviju i Mađarsku), za više od 5 posto u sedam država članica (Litvi, Estoniji, Malti, Češkoj, Irskoj, Grčkoj i Portugalu), a manje od 5 posto u ostalim državama članicama.

U odnosu na primjedbu da prijedlog zakona ne adresira kolektivno pregovaranje i nadzor, u koji treba uključiti i sindikate, predlagatelj napominje da i Zakon o minimalnoj plaći te svi propisi kojima se uređuju prava radnika sadrže odredbe o nadzoru i sankcijama koje se jednako primjenjuju i za zaštitu prava radnika na minimalnu plaću te da neisplata plaće pod određenim uvjetima može predstavljati kazneno djelo. Također, kolektivni radni odnosi, osobito pravo na organiziranje i udruživanje u organizacije radnika i poslodavaca te pravo na kolektivno pregovaranje, uz Ustav Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. -

pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske). temeljno su uređeni Zakonom o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 64/23.) i Zakonom o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata („Narodne novine“, br. 93/14. i 26/15). kojim se uređuju kriteriji i postupak za utvrđivanje reprezentativnosti sindikata za kolektivno pregovaranje. Predmetni zakonodavni okvir sadrži sva rješenja primjenjiva i na kolektivno pregovaranje o plaći općenito i stoga nisu predmet uređenja ovim Konačnim prijedlogom zakona. Navedeni nacionalni propisi temelje se na nizu međunarodnih ugovora koje je Republika Hrvatska ratificirala i koji postavljaju dozvoljene okvire vezano uz autonomiju sindikata i poslodavaca te o čijoj primjeni i poštivanju redovito izvješćuje međunarodna nadzorna tijela koja prate moguće povrede ugovora i prava i sloboda koja su njima zajamčeni, a obuhvaćaju i pravo na plaću.

Ostale primjedbe i prijedlozi koji su izvan predmeta ovoga Zakona (pitanje oporezivanja zakonske minimalne plaće) ili su općenite naravi ili se ne odnose se na konkretni tekst i sadržaj Prijedloga zakona, ovdje se posebno ne navode.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom propisuje način utvrđivanja iznosa minimalne plaće i rokovi njezina utvrđivanja, način određivanja minimalne plaće radnika i utvrđivanja minimalnih povećanja plaće po pojedinim zakonskim osnovama te provedba nadzora nad primjenom ovoga Zakona.

Članak 6.

(1) Visinu minimalne plaće za svaku kalendarsku godinu uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Minimalna plaća ne može se utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu.

(3) Ministar će, imajući u vidu povećanje udjela minimalne plaće u prosječnoj brutoplaći isplaćenju u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, uzimajući u obzir inflaciju, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja te ukupno stanje gospodarstva, a posebnu pozornost posvećujući djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima, Vladi Republike Hrvatske predložiti visinu minimalne plaće.

(4) Redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima iz stavka 3. ovoga članka u pravilu se održavaju u rujnu i listopadu.

Članak 7.

(1) Za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće ministar će osnovati stručno povjerenstvo (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo).

(2) Ministar odlukom propisuje sastav Povjerenstva iz stavka 1. ovoga Zakona, njegove zadaće, način rada i visinu naknade njegovim članovima.

Članak 8.

(1) Iznimno od članka 6. ovoga Zakona, kolektivnim ugovorom može se ugovoriti minimalna plaća u iznosu manjem od iznosa propisanog uredbom Vlade Republike Hrvatske.

(2) Iznos minimalne plaće iz stavka 1. ovoga članka ne može biti manji od devedeset pet posto iznosa propisanog uredbom iz članka 6. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuje se odredba članka 9. stavka 3. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14 i 127/17).

Članak 10.

(1) Novčanom kaznom od 60.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba:

a) ako ne isplati minimalnu plaću na način propisan ovim Zakonom (članak 3. stavci 1., 2., 4., 5., 6. i 7.)

b) ako minimalnu plaću ne ugovori ili ne utvrdi u brutoiznosu (članak 3. stavak 3.)

c) ako s radnikom sklopi sporazum o odricanju od prava na isplatu minimalne plaće (članak 3. stavak 8.)

d) ako ne isplati povećanje plaće najmanje u visini utvrđenoj kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu (članak 3.a, stavci 1., 2. i 3.)

e) ako ne isplati minimalnu plaću u visini utvrđenoj uredbom Vlade Republike Hrvatske (članak 6. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom od 7000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi poslodavca te fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kada je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti.

(3) Novčanom kaznom od 7000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o minimalnoj plaći (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE POLITIKE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2024. godinu.
Rok: IV. kvartal 2024.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl.153. stavak 2. točka (b) u vezi s člankom 153. stavkom 1. točkom (b).

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji (SL L 275, 25.10.2022)

32022L2041

- Članci 1., 2., 3., 5., 5. i 13. preuzeto: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018)
- Članak 8. preuzeto: Zakon o Državnom inspektoratu (NN 115/18)
- Članci 3., 4. i 12. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17)
- Članak 9. preuzeto: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o službenoj statistici (NN 25/20)
- Članak 11. preuzeto: Zakon o instrumentima politike boljih propisa (NN 155/23)
- Članci 7. i 17. preuzeto: SPORAZUM O OSNIVANJU GOSPODARSKO-SOCIJALNOG VIJEĆA (NN 106/23)
- Članci 5. i 7. preuzeto: Odluka o osnivanju stručnog povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće (NN 37/19, 136/21)

- Članak 3. preuzeto: Zakon o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata (NN 93/14, 26/15)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

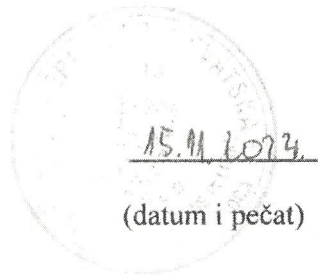
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Vidiš

Državni tajnik

(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopuni Zakona o minimalnoj plaći (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. S ciljem poboljšanja životnih i radnih uvjeta u Uniji, a posebno primjerenosti minimalnih plaća za radnike kako bi se doprinijelo uzlaznoj socijalnoj konvergenciji i smanjila nejednakost plaća, ovom se Direktivom uspostavlja okvir za:</p> <p>(a) primjerenost zakonskih minimalnih plaća s ciljem postizanja pristojnih životnih i radnih uvjeta;</p> <p>(b) promicanje kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća;</p> <p>(c) poboljšanje djelotvornog pristupa radnika pravima na zaštitu u obliku minimalne plaće ako je to predviđeno u nacionalnom pravu i/ili u kolektivnim ugovorima.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje potpuno poštovanje autonomije socijalnih partnera, kao ni njihovo pravo na pregovaranje o kolektivnim ugovorima i sklapanje kolektivnih ugovora.</p> <p>3. U skladu s člankom 153. stavkom 5. UFEU-a ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci Članak 1.</p> <p>Ovim se Zakonom propisuje način utvrđivanja iznosa minimalne plaće i rokovi njezina utvrđivanja, način određivanja minimalne plaće radnika i utvrđivanja minimalnih povećanja plaće po pojedinim zakonskim osnovama te provedba nadzora nad primjenom ovoga Zakona.</p>
--	--	----------------------	--

<p>nadležnost država članica za određivanje razine minimalnih plaća, kao ni izbor država članica da odrede zakonske minimalne plaće, da promiču pristup zaštiti u obliku minimalne plaće predviđene u kolektivnim ugovorima ili oboje od navedenog.</p> <p>4. Primjena ove Direktive u potpunosti je u skladu s pravom na kolektivno pregovaranje. Ništa se u ovoj Direktivi ne tumači kao nametanje obveze ni jednoj državi članici:</p> <p>(a) da uvede zakonsku minimalnu plaću ako se formiranje plaća osigurava isključivo kolektivnim ugovorima; ili</p> <p>(b) da bilo koji kolektivni ugovor proglasi univerzalno primjenjivim.</p> <p>5. Akti kojima država članica provodi mjere u vezi s minimalnim plaćama pomoraca koje periodično utvrđuje Zajednički pomorski odbor ili drugo tijelo koje je ovlastilo Upravno tijelo Međunarodne organizacije rada ne podliježu poglavlju II. ove Direktive. Takvim se aktima ne dovodi u pitanje pravo na kolektivno pregovaranje i</p>			
--	--	--	--

<p>moćnost usvajanja viših razina minimalnih plaća.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje na radnike u Uniji koji imaju ugovor o radu ili su u radnom odnosu kako je definirano zakonom, kolektivnim ugovorima ili praksom na snazi u pojedinoj državi članici, uzimajući u obzir sudsku praksu Suda Europske unije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci Članak 4.</p> <p>(1) Pravo na minimalnu plaću, utvrđenu prema odredbama ovoga Zakona, imaju svi radnici koji su zaposleni u Republici Hrvatskoj, neovisno o sjedištu ili registraciji poslodavca.</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „minimalna plaća” znači minimalni primici od rada određeni zakonom ili kolektivnim ugovorima koje je poslodavac, uključujući u javnom sektoru, dužan isplatiti radnicima za</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci Članak 192. (NN 93/14, 151/22, 64/23)</p> <p>(1) Kolektivnim ugovorom uređuju se prava i obveze stranaka koje su sklopile taj ugovor, a može sadržavati i pravna pravila kojima se uređuje sklapanje, sadržaj i prestanak radnih odnosa, pitanja socijalnog osiguranja te druga</p>

<p>rad obavljen tijekom određenog razdoblja;</p> <p>2. „zakonska minimalna plaća” znači minimalna plaća određena zakonom ili drugim obvezujućim pravnim odredbama, isključujući minimalne plaće koje su određene kolektivnim ugovorima koji su proglašeni univerzalno primjenjivima bez bilo kakvog diskrecijskog prava tijela koje ih proglašava u pogledu sadržaja primjenjivih odredaba;</p> <p>3. „kolektivno pregovaranje” znači svi pregovori koji se odvijaju u skladu s nacionalnim pravom i nacionalnom praksom u svakoj državi članici između poslodavca, skupine poslodavaca ili jedne ili više organizacija poslodavaca, s jedne strane, i jednog ili više sindikata, s druge strane, radi utvrđivanja radnih uvjeta i uvjeta zapošljavanja;</p> <p>4. „kolektivni ugovor” znači pisani sporazum koji se odnosi na odredbe o radnim uvjetima i uvjetima zapošljavanja koji su sklopili socijalni partneri koji imaju sposobnost pregovarati u ime radnika odnosno poslodavaca u skladu s nacionalnim pravom i nacionalnom praksom, uključujući</p>			<p>pitanja iz radnog odnosa ili u vezi s radnim odnosom. Članak 193.</p> <p>Osobe koje u skladu s posebnim propisom mogu biti stranke kolektivnog ugovora, dužne su u dobroj vjeri pregovarati o sklapanju kolektivnog ugovora, u vezi s pitanjima koja u skladu s ovim Zakonom mogu biti predmet kolektivnog ugovora.</p> <p>Obuhvat kolektivnog pregovaranja definiran je: Osobe koje obvezuje kolektivni ugovor</p> <p>Članak 194.</p> <p>(1) Kolektivni ugovor obvezuje sve osobe koje su ga sklopile te sve osobe koje su u vrijeme sklapanja kolektivnog ugovora bile ili su naknadno postale članovi udruge koja je sklopila kolektivni ugovor.</p> <p>(2) U kolektivnom ugovoru mora se naznačiti razina njegove primjene.</p>
--	--	--	--

<p>kolektivne ugovore koji su proglašeni univerzalno primjenjivima;</p> <p>5. „obuhvat kolektivnog pregovaranja” znači udio radnika na nacionalnoj razini na koje se primjenjuje kolektivni ugovor, izračunan kao udio broja radnika obuhvaćenih kolektivnim ugovorima u broju radnika čiji radni uvjeti mogu biti uređeni kolektivnim ugovorima u skladu s nacionalnim pravom i nacionalnom praksom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci Članak 3.</p> <p>(1) Minimalna plaća u smislu ovoga Zakona je najniži mjesečni iznos brutoplaće koja se radniku isplaćuje za rad u punom radnom vremenu.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, minimalnom plaćom smatra se najmanji iznos mjesečne brutoplaće prema složenosti poslova za puno radno vrijeme ugovoren kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu.</p> <p>(3) Minimalna plaća mora biti ugovorena, utvrđena ili propisana u brutoiznosu.</p> <p>(4) U iznos minimalne plaće ne ubrajaju se povećanja plaće s osnove prekovremenog rada, otežanih uvjeta rada, noćnog rada i rada nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.</p>
---	--	----------------------	---

		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata (NN 93/14, 26/15) članak/članci Članak 1.</p> <p>(1) Ovim se Zakonom propisuju kriteriji i postupak utvrđivanja reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata više razine za sudjelovanje u tripartitnim tijelima na nacionalnoj razini, kriteriji i postupak utvrđivanja reprezentativnosti sindikata za kolektivno pregovaranje te prava reprezentativnih udruga.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Promicanje kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća</p> <p>1. Kako bi se povećao obuhvat kolektivnog pregovaranja i olakšalo ostvarivanje prava na kolektivno pregovaranje o određivanju plaća, države članice, uz sudjelovanje socijalnih partnera i u skladu s nacionalnim pravom i nacionalnom praksom:</p> <p>(a) promiču izgradnju i jačanje kapaciteta socijalnih partnera za sudjelovanje u kolektivnom</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci Članak 183.</p> <p>(1) Poslodavci i njihove udruge ne smiju nadzirati utemeljenje i djelovanje sindikata, odnosno njihovih udruga više razine, niti radi ostvarenja takvoga nadzora smiju financirati ili na drugi način podupirati sindikate, odnosno njihove udruge više razine.</p> <p>(2) Zabrana nadzora iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuje se i na odnos sindikata, odnosno njihovih</p>

<p>pregovaranju o određivanju plaća, posebno na sektorskoj ili međusektorskoj razini;</p> <p>(b) potiču konstruktivne, smislene i informirane pregovore o plaćama među socijalnim partnerima, na ravnopravnoj osnovi, pri čemu obje strane imaju pristup odgovarajućim informacijama kako bi mogle obavljati svoje zadaće u pogledu kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća;</p> <p>(c) prema potrebi poduzimaju mjere za zaštitu ostvarivanja prava na kolektivno pregovaranje o određivanju plaća i za zaštitu radnika i predstavnika sindikata od postupanja kojima ih se diskriminira u pogledu njihova zaposlenja na temelju toga što sudjeluju ili žele sudjelovati u kolektivnom pregovaranju o određivanju plaća;</p> <p>(d) u svrhu promicanja kolektivnog pregovaranja o određivanju plaća poduzimaju, prema potrebi, mjere za zaštitu sindikata i organizacija poslodavaca koji sudjeluju ili žele sudjelovati u kolektivnom pregovaranju od bilo kakvog međusobnog uplitanja ili uplitanja njihovih predstavnika ili članova u njihovo osnivanje, djelovanje ili upravljanje.</p>			<p>udruga više razine prema poslodavcima i njihovim udrugama.</p> <p>Zabrana nejednakog postupanja zbog sindikalnoga članstva ili djelatnosti</p> <p>Članak 186.</p> <p>(1) Radnik ne smije biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika zbog članstva u sindikatu, a osobito nije dopušteno:</p> <p>1) ugovor o radu s određenim radnikom sklopiti pod uvjetom da on ne stupi u sindikat, odnosno pod uvjetom da istupi iz sindikata</p> <p>2) otkazati ugovor o radu ili na drugi način staviti radnika u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zbog njegova članstva u sindikatu ili sudjelovanja u sindikalnim djelatnostima izvan radnoga vremena, a uz suglasnost poslodavca i za vrijeme radnoga vremena.</p> <p>(2) Članstvo u sindikatu i sudjelovanje u djelatnostima sindikata ne smije biti okolnost na kojoj poslodavac temelji odluku o sklapanju ugovora o radu, promjeni</p>
--	--	--	--

<p>2. Osim toga, svaka država članica u kojoj je stopa obuhvata kolektivnog pregovaranja manja od praga od 80 % osigurava okvir kojim su predviđeni uvjeti koji omogućuju provedbu kolektivnog pregovaranja, bilo zakonom nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima bilo u dogovoru sa socijalnim partnerima. Takva država članica također izrađuje akcijski plan za promicanje kolektivnog pregovaranja. Država članica izrađuje takav akcijski plan nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima ili u dogovoru s njima ili, na zajednički zahtjev socijalnih partnera, prema njihovu dogovoru. Akcijskim planom utvrđuju se jasan vremenski okvir i konkretne mjere za postupno povećanje stope obuhvata kolektivnog pregovaranja, uz potpuno poštovanje autonomije socijalnih partnera. Država članica redovito preispituje svoj akcijski plan i prema potrebi ga ažurira. Ako država članica ažurira svoj akcijski plan, to čini nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima ili u dogovoru s njima ili, na zajednički zahtjev socijalnih partnera, prema njihovu dogovoru. Takav akcijski plan u svakom se slučaju preispituje najmanje svakih pet godina. Akcijski plan i svako</p>			<p>poslova koje radnik obavlja, odnosno mjesta rada, stručnom obrazovanju, napredovanju, plaćanju, socijalnim davanjima i prestanku ugovora o radu.</p> <p>(3) Poslodavac, direktor ili neko drugo tijelo te zastupnik poslodavca ne smiju se koristiti prisilom u korist ili protiv bilo kojega sindikata.</p> <p>Napomena:Ovim člankom se propisuje promicanje, poticanje i predviđa donošenje akcijskog plana. U tom smislu se ne prenosi u zakon odnosno ne može biti u obliku prisilne zakonske odredbe.</p>
---	--	--	---

<p>njegovo ažuriranje objavljuje se i dostavlja Komisiji.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Postupak za određivanje primjerenih zakonskih minimalnih plaća</p> <p>1. Države članice u kojima postoje zakonske minimalne plaće uspostavljaju potrebne postupke za određivanje i ažuriranje zakonskih minimalnih plaća. Takvo određivanje i ažuriranje vodi se kriterijima utvrđenima kako bi se doprinijelo njihovoj primjerenosti, s ciljem postizanja pristojnog životnog standarda, smanjenja siromaštva unatoč zaposlenju, kao i promicanja socijalne kohezije i uzlazne socijalne konvergencije te smanjenja razlike u plaćama na temelju spola. Države članice u skladu sa svojim nacionalnim praksama definiraju te kriterije u relevantnom nacionalnom</p>	<p>st.1. i 2. direktive</p> <p>Članak 2. st.1</p> <p>U članku 6. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Ministar će, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima i posvećujući posebnu pozornost djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, imajući u vidu povećanje udjela bruto minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflaciju odnosno promjene u kupovnoj moći minimalne plaće, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, kretanje produktivnosti te ukupno stanje gospodarstva, predložiti Vladi Republike Hrvatske visinu minimalne plaće.“</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pravu, u odlukama svojih nadležnih tijela ili u trostranim sporazumima. Kriteriji moraju biti definirani na jasan način. Države članice mogu odlučiti o relativnoj težini tih kriterija, uključujući elemente iz stavka 2., uzimajući u obzir svoje nacionalne socioekonomske okolnosti.</p> <p>2. Nacionalni kriteriji iz stavka 1. uključuju barem sljedeće elemente:</p> <p>(a) kupovnu moć zakonskih minimalnih plaća uzimajući u obzir troškove života;</p> <p>(b) opću razinu plaća i njihovu distribuciju;</p> <p>(c) stopu rasta plaća;</p> <p>(d) dugoročne nacionalne razine i kretanja produktivnosti.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje obveze utvrđene u ovom članku, države članice mogu dodatno upotrebljavati mehanizam za automatsku indeksaciju zakonskih minimalnih plaća, na temelju bilo kojih odgovarajućih kriterija i u skladu s nacionalnim zakonima i nacionalnim praksama, pod uvjetom da primjena tog mehanizma ne dovodi do smanjenja zakonske minimalne plaće.</p>	<p>st . 4. Direktive</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Državni zavod za statistiku već obvezno upotrebljava određene kriterije. Naime službeno od 2010. provodi Anketu o dohotku stanovništva kao istraživanje na kojem se temelji izračun pokazatelja siromaštva i socijalne isključenosti. Primatelji zakonske minimalne plaće potencijalno su osobe u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti. Provedba Ankete usklađena je s uredbama EU-a i Eurostatovom metodologijom propisanima za istraživanje EU-SILC (Statistics on Income and Living Conditions). Istraživanje SILC, na razini EU-a, obvezatno je istraživanje i referentni izvor podataka za praćenje statistike dohotka, siromaštva i socijalne isključenosti. Istraživanje provode sve zemlje članice redovito u godišnjoj periodici. Pokazatelji se temelje na konceptu relativnog siromaštva, koji uzima u obzir raspoloživi dohodak kućanstva, broj članova u kućanstvu (veličinu kućanstva) i distribuciju dohotka unutar populacije. Osnovni je pokazatelj stopa rizika od siromaštva. To je postotak osoba koje imaju raspoloživi ekvivalentni dohodak ispod praga rizika od</p>
---	---------------------------------	----------------------------------	--

<p>4. Države članice upotrebljavaju indikativne referentne vrijednosti kako bi usmjeravale svoju procjenu primjerenosti zakonskih minimalnih plaća. U tu svrhu mogu upotrebljavati indikativne referentne vrijednosti koje se obično upotrebljavaju na međunarodnoj razini, kao što su 60 % medijana bruto plaće i 50 % prosječne bruto plaće, i/ili indikativne referentne vrijednosti koje se upotrebljavaju na nacionalnoj razini.</p> <p>5. Države članice osiguravaju provedbu redovitih i pravodobnih ažuriranja zakonskih minimalnih plaća najmanje svake dvije godine ili, kad je riječ o državama članicama koje upotrebljavaju mehanizam za automatsku indeksaciju iz stavka 3., najmanje svake četiri godine.</p> <p>6. Svaka država članica određuje ili osniva jedno ili više savjetodavnih tijela koja savjetuju nadležna tijela o pitanjima koja se odnose na zakonske minimalne plaće i omogućuje operativno djelovanje tih tijela.</p>			<p>siromaštva. Stopa rizika od siromaštva ne pokazuje koliko je osoba stvarno siromašno, nego koliko njih ima dohodak ispod praga rizika od siromaštva. Prag rizika od siromaštva postavljen je na 60% od srednje vrijednosti (medijana) ekvivalentnoga raspoloživog dohotka svih osoba. Kako je zakonska minimalna plaća instrument koji se nalazi u korelaciji s opasnosti pada radnika u siromaštvo (radnik se nalazi u toj opasnosti iako radi i prima plaću), nije potrebno preuzimati ovaj međunarodno priznati kriterij koji se službeno priznaje, prati i iskazuje u DZS statistikama, a minimalna plaća uobičajeno se iskazuje i prati u odnosu na ovaj kriterij, a prema potrebi primjenjuju se i iskazuje u odnosu i na druge ekonomske kriterije.</p>
	<p>stavak 5. Direktive</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci Članak 5. Visina minimalne plaće utvrđuje se jednom godišnje, najkasnije do 31. listopada tekuće godine za sljedeću kalendarsku godinu. Članak 6.(1) Visinu minimalne plaće za svaku kalendarsku godinu</p>

			<p>uredbom utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za rad (u daljnjem tekstu: ministar).</p> <p>(2) Minimalna plaća ne može se utvrditi u iznosu manjem od iznosa koji je bio utvrđen za prethodnu godinu.</p>
	stavak 6. Direktive	Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci članak 6. stavak 4., članak 7.</p> <p>Redovite godišnje konzultacije sa socijalnim partnerima u pravilu se održavaju u rujnu i listopadu. Za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće ministar će osnovati stručno povjerenstvo. Ministar odlukom propisuje sastav Povjerenstva i njegove zadaće, način rada i visinu naknade njegovim članovima.</p> <p>Odluka o osnivanju stručnog povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće objavljena je u NN broj 37/2019, 78/2019 i 136/2021.</p> <p>Napomena: Na temelju Odluke ministar rada, članovi Povjerenstva su, uz renomirane stručnjake, i</p>

			predstavnici reprezentativnih sindikata i reprezentativne udruge poslodavaca
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Odluka o osnivanju stručnog povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće (NN 37/19, 136/21) članak/članci</p> <p>Povjerenstvo je sastavljeno od deset članova, a čine ga:</p> <ul style="list-style-type: none"> – čelnik unutarnje ustrojstvene jedinice Ministarstva rada i mirovinskoga sustava nadležne za pitanja minimalne plaće koji ujedno po funkciji obavlja poslove predsjednika Povjerenstva, – tri predstavnika akademske zajednice, – dva predstavnika koje predlažu reprezentativne udruge poslodavaca više razine prema posebnom propisu, – dva predstavnika koje predlažu reprezentativne udruge sindikata

			<p>više razine prema posebnom propisu,</p> <p>– dva predstavnika Ministarstva rada i mirovinskoga sustava.</p> <p>Članovi Povjerenstva imenuju se do opoziva.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Odstupanja i odbici</p> <p>1. Ako države članice dopuštaju različite stope zakonske minimalne plaće za određene skupine radnika ili odbitke kojima se isplaćeni primici od rada smanjuju na razinu nižu od relevantne zakonske minimalne plaće, one moraju osigurati da se tim odstupanjima i odbicima poštuju načela nediskriminacije i proporcionalnosti, pri čemu potonje načelo uključuje ostvarenje legitimnog cilja.</p> <p>2. Ništa se u ovoj Direktivi ne smije tumačiti kao nametanje obveze državama članicama da uvedu odstupanja ili odbitke od zakonskih minimalnih plaća.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>ne primjenjuje se jer HR ne dopušta iznimku; upravo ovim izmjenama ukidamo članak 8. Zakona o minimalnoj plaći kojim je omogućena iznimka, tj. mogućnost ugovaranja (kolektivnim ugovorom) niže minimalne plaće no one uređene Zakonom</p>

<p>Članak 7.</p> <p>Sudjelovanje socijalnih partnera u određivanju i ažuriranju zakonskih minimalnih plaća</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi pravodobno i djelotvorno uključile socijalne partnere u određivanje i ažuriranje zakonskih minimalnih plaća na način kojim se osigurava njihovo dobrovoljno sudjelovanje u raspravama tijekom cijelog procesa donošenja odluka, uključujući sudjelovanjem u savjetodavnim tijelima iz članka 5. stavka 6., a posebno u pogledu:</p> <p>(a) odabira i primjene kriterija za određivanje razine zakonske minimalne plaće te utvrđivanja formule za automatsku indeksaciju i njezinu izmjenu ako takva formula postoji, kako je navedeno u članku 5. stavcima 1., 2. i 3.;</p> <p>(b) odabira i primjene indikativnih referentnih vrijednosti iz članka 5. stavka 4. za procjenu primjerenosti zakonskih minimalnih plaća;</p>	<p style="text-align: center;">Članak 2.</p> <p>U članku 6. stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Ministar će, nakon konzultacija sa socijalnim partnerima i posvećujući posebnu pozornost djelatnostima s niskim plaćama i ugroženim skupinama zaposlenih, imajući u vidu povećanje udjela bruto minimalne plaće u prosječnoj bruto plaći u pravnim osobama od siječnja do srpnja tekuće godine, inflaciju odnosno promjene u kupovnoj moći minimalne plaće, kretanje plaća, kretanje nezaposlenosti i zaposlenosti, demografska kretanja, kretanje produktivnosti te ukupno stanje gospodarstva, predložiti Vladi Republike Hrvatske visinu minimalne plaće.“</p> <p>Napomena: nema indeksacije</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
	<p>Točke a. do e.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: SPORAZUM O OSNIVANJU GOSPODARSKO-SOCIJALNOG VIJEĆA (NN 106/23) članak/članci Članak 10. Radi ostvarenja ciljeva iz članka 1. ovoga Sporazuma Vijeće: – promiče ideju trostrane suradnje Vlade, udruga sindikata i udruga poslodavaca na</p>

<p>(c) ažuriranja zakonskih minimalnih plaća iz članka 5. stavka 5.;</p> <p>(d) utvrđivanja odstupanja i odbitaka od zakonskih minimalnih plaća iz članka 6.;</p> <p>(e) odluka o prikupljanju podataka i provođenju studija i analiza radi pružanja informacija tijelima i drugim relevantnim stranama uključenima u određivanje zakonskih minimalnih plaća.</p>		<p>razmatranju i rješavanju gospodarskih i socijalnih pitanja i problema;</p> <ul style="list-style-type: none"> - prati i ocjenjuje utjecaj gospodarske politike i mjera gospodarske politike na socijalnu stabilnost i razvoj; - prati, izučava i ocjenjuje utjecaj socijalne politike i mjera socijalne politike na socijalnu stabilnost i razvoj; - predlaže mjere za vođenje usklađene gospodarske, socijalne i razvojne politike; - ocjenjuje i daje mišljenje o mjerama za ostvarivanje makroekonomske stabilnosti, konkurentnosti gospodarstva i uravnotežen gospodarski i socijalni razvoj; - daje mišljenje o prijedlogu državnog proračuna; - prati, izučava i ocjenjuje utjecaj promjena cijena i plaća na gospodarsku i socijalnu stabilnost i razvoj; - predlaže Vladi, poslodavcima i sindikatima, odnosno njihovim udrugama i udrugama više razine vođenje usklađene politike cijena i plaća; - prati stanje na području zapošljavanja, mirovinskog i zdravstvenog osiguranja,
---	--	--

			<p>obrazovanja i usklađivanja tržišta rada i zaštite na radu, na nacionalnoj i na europskoj razini, te predlaže mjere za njihovo poticanje i unaprjeđenje; – daje mišljenje o prijedlozima zakona iz područja rada, gospodarstva i socijalne sigurnosti;</p> <p>Napomena: o kriterijima a. do e. odlučivalo se prilikom donošenja Zakona, a koji se donosio uz sudjelovanje socijalnih partnera u radnoj skupini nakon čega se propis raspravljao i na sjednicama Gospodarskog socijalnog vijeća.</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Odluka o osnivanju stručnog povjerenstva za praćenje i analizu kretanja minimalne plaće (NN 37/19, 136/21) članak/članci Za indikativne referentne vrijednosti: određuju se kroz djelovanje Povjerenstva koje procjenjuje udjele minimalne plaće u prosječnoj plaći, a u kojem Povjerenstvu sudjeluju i socijalni partneri.</p> <p>Zadaće Povjerenstva su:</p>

			<p>Točka V.</p> <ul style="list-style-type: none">– kontinuirano pratiti i proučavati kretanja plaće i minimalne plaće u širem kontekstu socijalne politike, politike zapošljavanja, borbe protiv sive ekonomije i poreznog opterećenja rada i poslodavca,– analizirati mogući utjecaj rasta minimalne plaće na gospodarstvo, zapošljavanje, produktivnost rada, životni standard i ostala područja života i rada te u skladu s time, davati preporuke i smjernice za daljnji razvoj instituta minimalne plaće,– analizirati utjecaj izmjena relevantnih propisa na kretanje plaće i minimalne plaće u Republici Hrvatskoj te– najkasnije do 1. rujna tekuće godine, Ministru dati obrazloženu preporuku visine minimalne plaće za kalendarsku godinu, s time da ista može biti u apsolutnom iznosu ili u određenom rasponu.
--	--	--	---

<p>Članak 8.</p> <p>Djelotvoran pristup radnika zakonskim minimalnim plaćama</p> <p>Kako bi poboljšale djelotvoran pristup radnika zaštiti u obliku minimalne plaće, što prema potrebi uključuje i jačanje izvršavanja te zaštite, države članice uz sudjelovanje socijalnih partnera poduzimaju sljedeće mjere ako je potrebno:</p> <p>(a) osiguravanje djelotvornih, proporcionalnih i nediskriminirajućih kontrola i inspekcija na terenu koje provode inspektorati rada ili tijela odgovorna za izvršavanje zakonskih minimalnih plaća;</p> <p>(b) razvoj kapaciteta tijela za izvršavanje zakonodavstva, posebno kroz osposobljavanje i usmjeravanje, radi proaktivnog usmjeravanja na poslodavce koji ne poštuju propise i progona takvih poslodavaca.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o Državnom inspektoratu (NN 115/18) članak/članci (1) Ovim se Zakonom uređuje ustrojstvo Državnog inspektorata, upravljanje, uvjeti za obavljanje inspekcijskih poslova iz djelokruga Državnog inspektorata, dužnosti i ovlasti inspektora u svrhu zaštite javnog interesa i javnozdravstvenog interesa u provedbi propisa te prekršajna odgovornost.</p> <p>Komentar:</p> <p>Inspekcijski nazor pretpostavlja odnos vlasti prema onome koga se nazire, i tu vlast u skladu s nacionalnim zakonodavstvom provodi država putem institucionaliziranog nadzora kroz Državni inspektorat. Socijalni partneri ne provode nadzore.</p>
--	--	----------------------	---

<p>Članak 9.</p> <p>Javna nabava</p> <p>U skladu s direktivama 2014/23/EU, 2014/24/EU i 2014/25/EU države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da gospodarski subjekti i njihovi podugovaratelji pri dodjeli i izvršenju ugovorâ o javnoj nabavi ili ugovorâ o koncesiji ispunjavaju primjenjive obveze u pogledu plaća, prava na organiziranje i kolektivno pregovaranje o određivanju plaća u području socijalnog i radnog prava utvrđenog pravom Unije, nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili odredbama međunarodnog socijalnog i radnog prava, uključujući Konvenciju MOR-a br. 87 o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948. i Konvenciju MOR-a br. 98 o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16) članak/članci Članak 4.</p> <p>(4) Gospodarski subjekt je obvezan tijekom izvršenja ugovora o javnoj nabavi pridržavati se primjenjivih obveza u području prava okoliša, socijalnog i radnog prava, uključujući kolektivne ugovore, a osobito obvezu isplate ugovorene plaće, ili odredaba međunarodnog prava okoliša, socijalnog i radnog prava navedenim u Prilogu XI. ovoga Zakona.</p> <p>Članak 254.</p> <p>(1) Javni naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako:</p> <p>1. može na odgovarajući način dokazati kršenje primjenjivih obveza u području prava okoliša, socijalnog i radnog prava, uključujući kolektivne ugovore, a osobito obvezu isplate ugovorene plaće, ili odredbama međunarodnog prava okoliša, socijalnog i radnog prava navedenim u Prilogu XI. ovoga Zakona</p> <p>Članak 295.</p>
---	--	----------------------	---

			(3) Javni naručitelj može odbiti ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu ako utvrdi da ta ponuda nije u skladu s primjenjivim obvezama u području prava okoliša, socijalnog i radnog prava, uključujući kolektivne ugovore, a osobito obvezu isplate ugovorene plaće, ili odredbama međunarodnog prava okoliša, socijalnog i radnog prava navedenim u Prilogu XI. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 289. stavka 5. ovoga Zakona kada je obavezan odbiti ponudu.
<p>Članak 10.</p> <p>Praćenje i prikupljanje podataka</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni djelotvorni alati za prikupljanje podataka radi praćenja zaštite u obliku minimalne plaće.</p> <p>2. Države članice svake druge godine prije 1. listopada izvještajne godine dostavljaju Komisiji sljedeće podatke i informacije:</p>	stavak 1. Direktive	Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o službenoj statistici (NN 25/20) članak/članci Predmet uređenja</p> <p>Članak 1.</p> <p>Ovim Zakonom uređuje se organizacija i koordinacija sustava službene statistike, nadležnost i upravljanje Državnim zavodom za statistiku, razvoj i planiranje provedbe aktivnosti službene statistike Republike Hrvatske, prikupljanje podataka, obrada i čuvanje statističkog gradiva, ustroj i</p>

<p>(a) stopu i razvoj obuhvata kolektivnog pregovaranja;</p> <p>(b) u pogledu zakonskih minimalnih plaća:</p> <p>i. razinu zakonske minimalne plaće i udio radnika koji su njom obuhvaćeni;</p> <p>ii. opis postojećih odstupanja i odbitaka te razloge za njihovo uvođenje, kao i udio radnika obuhvaćenih odstupanjima, u mjeri u kojoj su ti podaci dostupni;</p> <p>(c) u pogledu zaštite u obliku minimalne plaće predviđene samo u kolektivnim ugovorima:</p>			<p>vođenje statističkih registara, diseminacija i korištenje statističkih podataka, zaštita povjerljivih podataka prikupljenih za proizvodnju službene statistike, međunarodna statistička suradnja te ostala pitanja važna za službenu statistiku.</p> <p>Napomena: obveza obavještanja proizlazi iz same Direktive i nije nužno prenošenje u zakonski propis. Povreda nastaje propuštanjem postupanja a ne propuštanjem propisivanja obveze u zakon ili neki drugi propis.</p>
<p>i. najniže stope plaće predviđene u kolektivnim ugovorima kojima su obuhvaćene osobe s niskim primanjima ili njihovu procjenu ako odgovornim nacionalnim tijelima nisu dostupni točni podaci, te udio radnika koji su obuhvaćeni tim kolektivnim ugovorima ili njegovu procjenu ako odgovornim nacionalnim tijelima nisu dostupni točni podaci;</p> <p>ii. razinu plaća isplaćenih radnicima koji nisu obuhvaćeni kolektivnim ugovorima i njihov odnos prema</p>	<p>stavak 2. Direktive, točke a. i b.</p> <p>5. Članak</p> <p>Tijelo državne uprave nadležno za rad, počevši od 1. listopada 2025., svake druge godine prije 1. listopada izvještajne godine dostavit će Europskoj komisiji dostupne statističke podatke odnosno informacije o stopi i razvoju obuhvata kolektivnog pregovaranja te razini zakonske minimalne plaće i udjelu radnika koji su njom obuhvaćeni.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>razini plaća isplaćenih radnicima koji su obuhvaćeni kolektivnim ugovorima.</p>	stavak 2. Direktive, točka c.	Nije potrebno preuzimanje	Ovo je obveza za članice koje ne poznaju koncept zakonske minimalne plaće kao RH, već minimalnu plaću uređuju isključivo kolektivnim ugovorima (ne uređuju je zakonom kao RH) te se st. 2. točka c. ne odnosi na RH
<p>Države članice koje podliježu obvezama izvješćivanja iz prvog podstavka točke (c) dužne su dostavljati podatke iz prvog podstavka točke (c) podtočke i. barem u pogledu sektorskih, zemljopisnih i drugih kolektivnih ugovora s više poslodavaca, među ostalim i u pogledu kolektivnih ugovora koji su proglašeni univerzalno primjenjivima.</p> <p>Države članice dostavljaju statističke podatke i informacije iz ovog stavka razvrstane po spolu, dobi, invaliditetu, veličini trgovačkog društva i sektoru, u mjeri u kojoj je to dostupno.</p> <p>Prvo izvješće obuhvaća 2021., 2022. i 2023. i dostavlja se do 1. listopada 2025. Države članice mogu izostaviti statističke podatke i informacije koji nisu dostupni prije 15. studenog 2024.</p> <p>3. Komisija analizira podatke i informacije koje su države članice dostavile u izvješćima iz stavka 2. ovog članka i u akcijskim planovima iz članka 4. stavka 2. Komisija u tom pogledu svake druge godine podnosi izvješće Europskom parlamentu i</p>	stavak 3. Direktive	Nije potrebno preuzimanje	Obveze Komisije

<p>Vijeću te istodobno objavljuje podatke i informacije koje su dostavile države članice.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Informacije o zaštiti u obliku minimalne plaće</p> <p>Države članice osiguravaju da su informacije o zakonskim minimalnim plaćama i zaštiti u obliku minimalne plaće koja je predviđena u univerzalno primjenjivim kolektivnim ugovorima, uključujući informacije o mehanizmima pravne zaštite, javno dostupne, prema potrebi na najrelevantnijem jeziku, kako je utvrdila država članica, na sveobuhvatan i lako dostupan način, među ostalim i osobama s invaliditetom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o instrumentima politike boljih propisa (NN 155/23) članak/članci Objava akata u »Narodnim novinama«</p> <p>Članak 31.</p> <p>Zakoni i drugi propisi prije nego što stupe na snagu objavljuju se u »Narodnim novinama«.</p>
	<p>Članak 5.</p> <p>Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2025. godine.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 12.</p> <p>Pravo na pravnu zaštitu i zaštitu od nepovoljnog postupanja ili nepovoljnih posljedica</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje posebne oblike pravne zaštite i rješavanja sporova predviđene, ako je to primjenjivo, u kolektivnim ugovorima, države članice osiguravaju da radnici, uključujući one čiji je radni odnos prestao, imaju pristup djelotvornom, pravodobnom i nepristranom rješavanju sporova i pravo na pravnu zaštitu, u slučaju kršenjâ prava koja se odnose na zakonske minimalne plaće ili na zaštitu u obliku minimalne plaće ako su takva prava predviđena u nacionalnom pravu ili u kolektivnim ugovorima.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi zaštitile radnike i predstavnike radnika, uključujući one koji su članovi ili predstavnici sindikata, od svakog nepovoljnog postupanja poslodavca i od svih nepovoljnih posljedica koje proizlaze iz pritužbe podnesene poslodavcu ili koje proizlaze iz bilo kojeg postupka pokrenutog s ciljem osiguravanja usklađenosti u slučajevima kršenjâ prava koja se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci Članak 186.</p> <p>(1) Radnik ne smije biti stavljen u nepovoljniji položaj od drugih radnika zbog članstva u sindikatu, a osobito nije dopušteno:</p> <p>1) ugovor o radu s određenim radnikom sklopiti pod uvjetom da on ne stupi u sindikat, odnosno pod uvjetom da istupi iz sindikata</p> <p>2) otkazati ugovor o radu ili na drugi način staviti radnika u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zbog njegova članstva u sindikatu ili sudjelovanja u sindikalnim djelatnostima izvan radnoga vremena, a uz suglasnost poslodavca i za vrijeme radnoga vremena.</p> <p>(2) Članstvo u sindikatu i sudjelovanje u djelatnostima sindikata ne smije biti okolnost na kojoj poslodavac temelji odluku o sklapanju ugovora o radu, promjeni poslova koje radnik obavlja, odnosno mjesta rada, stručnom obrazovanju, napredovanju, plaćanju, socijalnim davanjima i prestanku ugovora o radu.</p>
---	--	----------------------	---

<p>odnose na zaštitu u obliku minimalne plaće ako su takva prava predviđena u nacionalnom pravu ili u kolektivnim ugovorima.</p>		<p>Članak 204.</p> <p>(1) Stranka kolektivnog ugovora može tužbom pred nadležnim sudom zahtijevati zaštitu prava iz kolektivnog ugovora.</p> <p>Sudska zaštita prava iz radnog odnosa Članak 133.</p> <p>(1) Radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava.</p> <p>(2) Ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.</p> <p>(3) Zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom ne može zahtijevati radnik koji prethodno poslodavcu nije podnio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, osim u</p>
--	--	---

		<p>slučaju zahtjeva radnika za naknadom štete ili drugog novčanog potraživanja iz radnog odnosa.</p> <p>(4) Ako je zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu predviđen postupak mirnoga rješavanja nastaloga spora, rok od petnaest dana za podnošenje tužbe sudu teče od dana okončanja toga postupka.</p> <p>(5) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na postupak zaštite dostojanstva radnika iz članka 134. ovoga Zakona.</p> <p>(6) Ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, nadležan sud, u smislu odredbi ovoga Zakona, je sud nadležan za radne sporove.</p> <p>(7) Radnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj zbog podnošenja zahtjeva za ostvarivanje prava radnika propisanih ovim Zakonom, drugim zakonom ili propisom, kolektivnim ugovorom, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, zbog korištenja tih prava, odnosno zbog podnošenja zahtjeva i</p>
--	--	--

			sudjelovanja u postupku za zaštitu prava toga radnika.
<p>Članak 13.</p> <p>Sankcije</p> <p>Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja prava i obveza iz područja primjene ove Direktive ako su ta prava i obveze predviđeni u nacionalnom pravu ili u kolektivnim ugovorima. U državama članicama u kojima ne postoje zakonske minimalne plaće ta pravila mogu sadržavati ili biti ograničena na upućivanje na naknadu štete i/ili ugovorne kazne koji su, prema potrebi, predviđeni u pravilima o izvršavanju kolektivnih ugovora. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvrćajuće.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 10. stavku 1. riječi: "60.000,00 do 100.000,00 kuna" zamjenjuju se riječima: "7.960,00 do 13.270,00 eura".</p> <p>U stavku 2. riječi: "7.000,00 do 10.000,00 kuna" zamjenjuju se riječima: "920,00 do 1.320,00 eura".</p> <p>U stavku 3. riječi: "7.000,00 do 10.000,00 kuna" zamjenjuju se riječima: "920,00 do 1.320,00 eura".</p>	Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: ZAKON O MINIMALNOJ PLAĆI (NN 118/2018, 120/2021) (NN 118/2018) članak/članci Članak 9. (NN 120/21)</p> <p>(1) Nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori koji su prema posebnim propisima ovlašteni za nadzor u vezi s radom i zapošljavanjem, a nadzor zakonitosti, pravilnosti i pravodobnosti obračuna, prijava i uplata proračunskih prihoda službenici koji su prema posebnim propisima ovlašteni za obavljanje poslova poreznog nadzora.</p> <p>(2) Nadležni inspektori i službenici iz stavka 1. ovoga članka dužni su surađivati kada obavljaju nadzor pravilnosti obračuna plaće radnika, posebno u smislu kontrole i izrade obračuna plaće na temelju dostavljenih podataka te</p>

		<p>provođenjem zajedničkih nadzora i slično.</p> <p>Članak 10. (NN 120/21)</p> <p>(1) Novčanom kaznom od 60.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba:</p> <p>a) ako ne isplati minimalnu plaću na način propisan ovim Zakonom (članak 3. stavci 1., 2., 4., 5., 6. i 7.)</p> <p>b) ako minimalnu plaću ne ugovori ili ne utvrdi u brutoiznosu (članak 3. stavak 3.)</p> <p>c) ako s radnikom sklopi sporazum o odricanju od prava na isplatu minimalne plaće (članak 3. stavak 8.)</p> <p>d) ako ne isplati povećanje plaće najmanje u visini utvrđenoj kolektivnim ugovorom čija je primjena proširena sukladno općem propisu o radu (članak 3.a stavci 1., 2. i 3.)</p> <p>e) ako ne isplati minimalnu plaću u visini utvrđenoj uredbom Vlade Republike Hrvatske (članak 6. stavak 1.).</p>
--	--	---

			<p>(2) Novčanom kaznom od 7000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi poslodavca te fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kada je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta ili samostalne djelatnosti.</p> <p>(3) Novčanom kaznom od 7000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se poslodavac fizička osoba.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Širenje informacija</p> <p>Države članice osiguravaju da se radnici i poslodavci, uključujući MSP-ove, upoznaju s nacionalnim mjerama kojima se prenosi ova Direktiva, zajedno s relevantnim odredbama koje su već na snazi i koje se odnose na predmet utvrđen u članku 1.</p>		Nije potrebno preuzimanje	<p>Mehanizmi konzultacija sa socijalnim partnerima u svim pitanjima od značaja osigurani su kroz primjenu Zakona o radu te Sporazuma o osnivanju Gospodarsko- socijalnog vijeća ("Narodne novine" broj 126/23).</p>

<p>Članak 15.</p> <p>Evaluacija i preispitivanje</p> <p>Nakon savjetovanja s državama članicama i socijalnim partnerima na razini Unije Komisija provodi evaluaciju ove Direktive do 15. studenog 2029. Komisija nakon toga Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o preispitivanju provedbe ove Direktive i prema potrebi predlaže zakonodavne izmjene.</p>		Nije potrebno preuzimanje	obveza Komisije, ne države članice
<p>Članak 16.</p> <p>Zadržavanje postignute razine zaštite i povoljnije odredbe</p> <p>1. Ova Direktiva ne predstavlja valjane razloge za smanjivanje opće razine zaštite koja se već pruža radnicima u državama članicama, posebno u pogledu smanjenja ili ukidanja minimalnih plaća.</p> <p>2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da primjenjuju ili donose zakone i druge propise koji su povoljniji za radnike, ili da potiču ili dopuštaju primjenu kolektivnih ugovora koji su povoljniji za radnike. Ne smije se tumačiti kao da sprečava</p>		Nije potrebno preuzimanje	deklaratorne smjernice

<p>države članice da povećaju zakonske minimalne plaće.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje bilo koja prava koja su radnicima dodijeljena drugim pravnim aktima Unije.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje i provedba</p> <p>1. Države članice donose mjere potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom do 15. studenog 2024. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p> <p>3. Države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom i svojom nacionalnom praksom poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale</p>	<p style="text-align: center;">Članak 1.</p> <p>U Zakonu o minimalnoj plaći („Narodne novine“, broj 118/18. i 120/21.) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:</p> <p style="text-align: center;">„Članak 1.a</p> <p>Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2022/2041 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o primjerenim minimalnim plaćama u Europskoj uniji (SL L 275/33, 25.10.2022.).“</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: SPORAZUM O OSNIVANJU GOSPODARSKO-SOCIJALNOG VIJEĆA (NN 106/23) članak/članci Radi ostvarenja ciljeva iz članka 1. ovoga Sporazuma Vijeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> – promiče ideju trostrane suradnje Vlade, udruga sindikata i udruga poslodavaca na razmatranju i rješavanju gospodarskih i socijalnih pitanja i problema – prati i ocjenjuje utjecaj gospodarske politike i mjera gospodarske politike na socijalnu stabilnost i razvoj – prati, izučava i ocjenjuje utjecaj socijalne politike i mjera socijalne politike na socijalnu stabilnost i razvoj

<p>djelotvorno sudjelovanje socijalnih partnera s ciljem provedbe ove Direktive. U tu svrhu mogu povjeriti tu provedbu socijalnim partnerima, u cijelosti ili djelomično, uključujući u pogledu izrade akcijskog plana u skladu s člankom 4. stavkom 2., ako socijalni partneri to zajednički zatraže. Države članice pritom poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se obveze utvrđene u ovoj Direktivi poštuju u svakom trenutku.</p> <p>4. Obavijest iz stavka 2. uključuje opis sudjelovanja socijalnih partnera u provedbi ove Direktive.</p>		<ul style="list-style-type: none"> – predlaže mjere za vođenje usklađene gospodarske, socijalne i razvojne politike – ocjenjuje i daje mišljenje o mjerama za ostvarivanje makroekonomske stabilnosti, konkurentnosti gospodarstva i uravnotežen gospodarski i socijalni razvoj – daje mišljenje o prijedlogu državnog proračuna – prati, izučava i ocjenjuje utjecaj promjena cijena i plaća na gospodarsku i socijalnu stabilnost i razvoj – predlaže Vladi, poslodavcima i sindikatima, odnosno njihovim udrugama i udrugama više razine vođenje usklađene politike cijena i plaća – prati stanje na području zapošljavanja, mirovinskog i zdravstvenog osiguranja, obrazovanja i usklađivanja tržišta rada i zaštite na radu, na nacionalnoj i na europskoj razini te predlaže mjere za njihovo poticanje i unaprjeđenje
---	--	--

		<ul style="list-style-type: none">- daje mišljenje o prijedlozima zakona iz područja rada, gospodarstva i socijalne sigurnosti - raspravlja i može dati mišljenje o prijedlozima drugih zakona i propisa od javnog interesa - potiče sklapanje i primjenu kolektivnih ugovora - daje obrazloženo mišljenje ministru nadležnom za rad o svim pitanjima i problemima vezanim uz sklapanje i primjenu kolektivnih ugovora te procjenu učinka proširenja kolektivnog ugovora - potiče mirno rješavanje kolektivnih i individualnih radnih sporova - utvrđuje listu miritelja u kolektivnim radnim sporovima - daje mišljenje na nacrt pravilnika kojim se uređuje način izbora miritelja i provođenje postupka mirenja u rješavanju kolektivnih radnih sporova - daje mišljenja i prijedloge ministru nadležnom za rad u svezi s
--	--	---

			<p>drugim pitanjima uređenim Zakonom o radu</p> <ul style="list-style-type: none"> - prati primjenu zakona iz područja rada i socijalne sigurnosti - prati ostvarivanje zaštite prava iz rada i socijalne sigurnosti i predlaže mjere za unaprjeđivanje - usvaja izvještaj o radu Vijeća i njegovih radnih tijela.
<p>Članak 18.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	ne odnosi se na obvezu države članice
<p>Članak 19.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo